

ovšem nss nahraditi úsudkem vlastním v ten způsob, že by sám určil výši dávky, již považuje v konkrétním případě za přiměřenou, nýbrž může úsudek ten, jenž jest výsledkem hodnocení skutkových okolností, přezkoumati jen po stránce formální v mezích § 6 odst. 2 zák. o ss, t. j. zda úřad měl pro svůj úsudek dostatečný skutkový podklad a zda zjištění skutečností, z nichž úřad vycházel, netrpí podstatnými vadami.

Žal. úřad však v nař. rozhodnutí vůbec neuvedl skutečností, na nichž založil svůj úsudek o přiměřenosti částky, již v daném případě st-li jako dávku uložil; tím byla st-li znemožněna kontrola správnosti předpokladů, z nichž úřad při určení výše dávky vycházel, a nss-u ztíženo přezkoumání formální správnosti úsudku úřadu o přiměřenosti dávky. Pro tuto podstatnou vadu bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 7500.

Jazykové právo: I. Předpis čl. 4 odst. 3 jazykového nařízení č. 17/26, který stanoví, že odmítnouti jest podání po stránce jazykové nepřipustné, které učiní za stranu její právní zástupce, neodporuje zákonu. — II. * Ustanovení čl. 4 odst. 3 jaz. nařízení č. 17/1926 Sb., že učiní-li za stranu podání v jiném než státním jazyku právní zástupce, podání takové jest odmítnouti, neodporuje zákonu.

(Nález ze dne 26. října 1928 č. 20.920/26.)

V ě c: Ferdinand P. v L. proti ministerstvu spravedlnosti o jazykové právo.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-l, zastoupen jsa advokátem, podal u okr. soudu v Litoměřicích jako u soudu procesního 18. března 1926 německým a českým jazykem sepsanou žádost za povolení mobilární exekuce zabavením, uschováním a dražbou, proti firmě K. M., parní mlýn, cihelna a továrna na konzervy v K. s dodatkem, že jako exekuční soud má zakročiti okr. soud v Mnichově Hradišti. Okr. soud v Litoměřicích usnesením z 19. března 1926 žádanou exekuci povolil a zaslal spisy okr. soudu v Mnichově Hradišti jako soudu exekučnímu k výkonu exekuce. Okr. soud v Mnichově Hradišti jako soud exekuční usnesením z 25. března 1926 žádost tu odmítl a celé podání vrátil st-li do rukou advokáta s tím, aby bylo podáno v jazyce státním, protože jest sepsáno v jazyce německém a českém, kdežto exekuční soud, v jehož obvodu není německé minority, není dle § 2 jaz. zák. ani oprávněn, ani povinen přijímati podání, jež nejsou vyhotovena v jazyce státním. Na tento postup okr. soudu v Mnichově Hradišti podal st-l dozorčí jazykovou stížnost, českým jazykem sepsanou, která byla zamítnuta presidiem kraj. soudu v Mladé Boleslavi a rovněž byla zamítnuta presidium vrch. zem. soudu v Praze další stížnost, podaná opět v jazyku českém. Do rozhodnutí presidia vrch. zem. soudu v Praze podal st-l stížnost k min. sprav. v jazyce německém a stížnost ta byla nař. rozhodnutím z 19. června 1926 odmítnuta.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvažil nss toto: — — —

Stížnost vytýká, že žal. úřad nebyl oprávněn, aby jeho odvolání, považuje je po stránce jazykové za nepřipustné, beze všeho odmítl, tvrdí, že byl povinen, vrátiti je k jazykové opravě, a dovozuje, že ustanovení čl. 4 odst. 3 jaz. nař., o které se žal. úřad opřel, jest nezákonné proto, že přesahuje meze dané jazykovým zákonem, který v § 8 nařizuje výkonné moci, aby případně příkrosci jaz. zákona nařízením zmírnila, kdežto cit. ustanovení čl. 4 jaz. nař. naopak ještě zhoršuje předpis jaz. zákona tím, že nakládá jinak s podáním strany advokátem nezastoupené, u níž jazykovou vadu kvalifikuje za vadu formální a jinak s podáním strany zastoupené advokátem, v kterémžto případě vadu tu pokládá za materiální, ačkoliv není zákonné normy, která by připouštěla možnost činiti rozdíl mezi stranou advokátem zastoupenou a nezastoupenou.

Nss neuznal tyto výtky za důvodné. V nář. Boh. A. 3773/24, 4000/24 a 4585/25 vyslovil nss právní názor, že není zákonné normy, která by státnímu úřadu ukládala povinnost vrátiti straně podání po jazykové stránce nezpůsobilé k jazykové opravě a že strana, která nedbá předpisu jaz. zákona, činí tak na vlastní nebezpečí, že její podání, sepsané v jazyce nepřipustném, bude odmítnuto a musí pak nésti všechny důsledky tohoto odmítnutí. Na těchto názorech, vyslovených již před vydáním jaz. nařízení, trvá nss i v daném případě, neboť ani jaz. nařízení neuložilo státním úřadům takovouto všeobecnou povinnost vracet stranám podání jazykově nevyhovující k opravě, jak ji tvrdí stížnost.

Namítá-li stížnost, že předpis čl. 4 odst. 3 jaz. nařízení, dle něhož jinak se má nakládati s jazykově nezpůsobilým podáním strany zastoupené advokátem než s takovýmto podáním strany nezastoupené, jest v odporu se jaz. zákonem, jest tato výtku bezdůvodná, neboť, jestliže ani jaz. zákon ani jiný zákon neukládá pro obor jaz. práva úřadu povinnost vrátit straně k opravě podání po stránce jazykové nezpůsobilé bez ohledu na to, je-li strana zastoupena advokátem čili nic a jestliže tedy není zákonné normy, která by pro obor práva jazykového předpisovala, že nesmí se rozlišovat mezi stranami advokátem zastoupenými a nezastoupenými — na procesní předpisy §§ 5, 85 c. ř. s. nemůže stížnost poukazovat již proto, že jaz. zákon se jich nedovolává a že neplatí pro řízení před úřady správními — nelze shledat porušení jaz. zák. nebo jiného v tom, když čl. 4 jaz. nařízení, čině rozdíl mezi stranami advokátem nezastoupenými a zastoupenými a umožňuje v odst. 1 vrácení podání jazykově nepřipustného straně advokátem nezastoupené, aby právě ve smyslu § 8 jaz. zák. aspoň stranu advokátem nezastoupenou — tedy procesně slabší — uchránil škod, které by ji mohly vzniknout z neznalosti státního jazyka, nepřipouští v odst. 3. tuto úlevu pro strany advokátem zastoupené. — — —

Č. 7501.

Jazykové právo. — Řízení správní: Každé rozhodnutí o jazykovém sporu podle § 7 zák. jaz. musí býti opatřeno poučením o opravných prostředcích.

(Nález ze dne 26. října 1928 č. 5833/27.)